

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 729/2024
20.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Дучића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К.бр.268/23 од 11.04.2024. године и Кв. бр.374/24 од 10.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Дучића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Крагујевцу К. бр.268/23 од 11.04.2024. године и Кв. бр.374/24 од 10.05.2024. године и предмет враћа Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу К. бр.268/23 од 11.04.2024. године досуђен је окривљеном АА, на име трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у Крагујевцу К. бр.268/23, износ од 171.750,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава суда, на рачун адвоката Душка Дучића.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв. бр.374/24 од 10.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Дучића, изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу К. бр.268/23 од 11.04.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Душко Дучић, због повреде закона из члана 262. став 2., 261. став 1. и 2. тачка 7), члана 264. став 1. и 2., 265. став 1. и 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, те да преиначи побијана решења, тако што ће усвојити захтев браниоца за накнаду трошкова

поступка од 09.04.2024. године у целости, увећан за трошкове на име састава жалбе као и за трошкове на име састава захтева за заштиту законитости, или да укине наведена решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Дучића је основан.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима повређена одредба члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног, тако што је суд применио висину награде сходно старом тарифном броју, поред чињенице да је одлука којом се одлучује о трошковима поступка постала правноснажна дана 06.02.2024. године, а такође, суд је морао да примени адвокатску тарифу која важи у моменту обрачуна. По оцени браниоца, суд погрешно закључује да је морао да примени адвокатску тарифу која је важила у време доношења пресуде дана 25.05.2023. године, односно да је одлука о трошковима била садржана у наведеној пресуди. Међутим, суд је занемарио чињеницу да су након тога спроведене процесне радње како од стране тужиоца, тако и браниоца окривљеног, па је поменута пресуда постала правноснажна тек 06.02.2024. године. С обзиром на наведено, као и да је суд решењем од 11.04.2024. године одлучио о трошковима и њиховој висини, те имајући у виду закључак Врховног суда о тумачењу примене члана 11. Адвокатске тарифе, јасно произилази да је суд морао браниоцу да висину награде обрачуна сходно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката од 03.06.2023. године.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Крагујевцу К. бр.268/23 од 25.05.2023. године, окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, а да је пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.307/23 од 06.02.2024. године одбијена као неоснована жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.268/23 од 25.05.2023. године.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр.4/23 од 26.05.2023. године) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи кад одлуче о трошковима поступка примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

По оцени Врховног суда, одлука о трошковима кривичног поступка у смислу члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката подразумева одлуку којом се решава о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, а не одлуку којом се посебним решењем одлучује само о висини тих трошкова.

У конкретном случају, одлука којом је решено о трошковима кривичног поступка је постала правноснажна на основу пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.307/23 од 06.02.2024. године, због чега се основано захтевом за заштиту законитости указује да би начело правне сигурности проистекло из судске праксе, оправдавало да се приликом доношења одлуке о трошковима поступка након 03.06.2023. године, важећа адвокатска тарифа примењује у погледу обрачуна висине награде за рад адвоката на основу измењене вредности једног поена, без обзира на то да ли се у радњама заступања и одбране од стране адвоката предузете пре или након тог датума (уколико раније није донета о трошковима кривичног поступка). При овоме, треба имати у виду да се адвокатска тарифа због забране повратног дејства не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу које нису биле тарифиране по ранијој адвокатској тарифи или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту као и на другачији обрачун накнаде трошкова насталих у време важења раније адвокатске тарифе, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке.

Обрачунавајући трошкове поступка, применом адвокатске тарифе која је важила у време када пресуда није била правноснажна, суд је учинио повреду члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 11. Адвокатске тарифе („Службени гласник РС“, бр.4/23 од 26.05.2023. године). Приликом одлучивања о трошковима, суд ће у поновном поступку одлучивати само о трошковима који су настали у првостепеном поступку, док о трошковима који су настали пред судом правног лека, сходно члану 267. ЗКП, одлучује тај суд.

Како је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана решења Основног суда у Крагујевцу К. бр.268/23 од 11.04.2024. године и Кв. бр.374/24 од 10.05.2024. године и предмет вратио Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку за које ће дати јасне и аргументоване разлоге.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић